

Βωμολοχίες του πεζοδρομίου, στην εφημερίδα «Κόσμος»

Αγαπητή σύνταξη

Σας ευχαριστώ για τη δημοσίευση της επιστολής μου στην προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας σας. Ευελπιστώ ότι θα δημοσιεύσετε κι αυτή την επιστολή, η οποία ίσως είναι λίγο πιο επικριτικά καυστική. Θεωρώ όμως ότι η εκ μέρους σας δημοσίευση του πακτωλού των βωμολοχιών, στο τελευταίο άρθρο του κ. Δημήτρη Συμεωνίδη, στις 5/2/21, υπερβαίνει τα μέγιστα όλες τις παραμέτρους αξιοπρεπούς παρουσίασης μιας ιστορικής κι αγαπημένης στην παροικία μας εφημερίδας. Οφείλω βέβαια να δικαιολογήσω με ορθολογικά επιχειρήματα την έστω αυστηρή κριτική μου, κάτι που θα επιχειρήσω κατωτέρω.

- Υπάρχουν τόσα και τόσα φλέγοντα, αλλά κι ενδιαφέροντα, θέματα να προβάλετε παντοιοτρόπως.

Ακόμη και να ασκήσετε κριτική για όσα οι αρθρογράφοι σας θεωρούν ως κακώς κείμενα στη σημερινή Ελλάδα.

Αξιόλογοι αρθρογράφοι, όπως η κα Μπαχά και οι κ.κ. Χατζηβασίλης, Μπελέρχας, Μεσσάρης, Χρονόπουλος, Αμπατζής και Αδραχτάς, έγραφαν και γράφουν μετά παρηγορίας αλλά και καλής γνώσεως του αντικειμένου που ασχολούνται, εκφράζοντας με θάρρος και ειλικρίνεια τις απόψεις τους επί πολλών θεμάτων. Προσωπικά ως τακτικός αναγνώστης σας για δεκαετίες, αδημονώ να έλθει η Παρασκευή για ν' αγοράσω τον «Κόσμο» και να διαβάσω τα συγκεκριμένα άρθρα των προαναφερθέντων δημοσιογράφων και συνεργατών σας. Γιατί προτίστω έχουν πρωτοτυπία. Δηλαδή με έναυσμα και αφετηρία ιστορικά γεγονότα, πρόσφατες ειδήσεις ή κοινωνικά, φιλοσοφικά θέματα κ.ά προσφέρουν στον αναγνώστη συνοπτική παρουσίαση ενός θέματος, με την προσθήκη των δικών τους αναλύσεων και προσωπικής γνώμης. Αυτό μάλιστα, είναι όντως ποιτική αρθρογραφία. Είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί κάποιος αναγνώστης με την ιδιαίτερη προσέγγιση και το στυλ του καθενός, δεν έχει τόση σημασία, γιατί δίνεται ευκαιρία σ' εμάς τους αναγνώστες να κρί-

νουμε, να αντιλογιστούμε και να γράψουμε και καμιά επιστολή με τις δικές μας θέσεις. Αυτό είναι το ύψιστο αγαθό της Δημοκρατίας. Η ελευθερία έκφρασης και ο διάλογος. Δυστυχώς όμως, ο κ. Συμεωνίδης όχι μόνο κάνει άτεχνη κομποραπτική, με αντιγραφή κι επικόλληση (copy/paste) από διαδικτυακές σελίδες, αλλά και με τεχνάσματα θέλει να παρουσιάσει γνώμες αλλοιών ως δικές του, με προσθήκη λίγης σάλτσας ασφαλώς (κάτι που έχω παρατηρήσει σε πολλά γραφόμενά του και όχι μόνο τα πρόσφατα). Το επίμαχο σημείο της παρούσης επιστολής μου είναι ότι γεμίσατε ολόκληρη σελίδα (σ. 30) με βωμολοχίες του πεζοδρομίου. Στην ουσία βέβαια δεν είναι προσωπικό άρθρο, γιατί ο περιουσιόδαστος και καινοφανής αστέρας, κ. Δ. Συμεωνίδης, απλά το αντέγραψε αυτούσια (copy/paste) από διαδικτυακή σελίδα (αρθρογράφος ο Γιώργος Μπαλιώτης). Αλλά απέκρυψε την πηγή ο κ. Συμεωνίδης!!

Ορίστε και η απόδειξη <http://www.mixgrill.gr/ar53894el-21-ellinika-tragoydia-me-vrisies.html> Αν και δεν θα ήθελα, αναγκάζομαι στο παρόν να επαναλάβω τις πιο αισχρές εκφράσεις, για πληρέστερη ενημέρωση των αναγνωστών που ίσως δεν διάβασαν την σελίδα 30: «Του κώλου τα ενιάμερα.. και γάμπσέ τα»,

«Κι εγώ σ' αγαπώ, γαμώ το Χ@ μου, Κι εγώ σ' αγαπώ γαμώ το Χ@», «Γριά πουτάνα που ξυρίζει τα πόδια της», «Του μουνιού σου το γλωσσίδι μου `δωσε κλωτσιά στ' αρχίδι. Το μουνί σου φλόγες βγάζει σαν να είναι πετρογκάζι.». Νομίζω ότι φτάνουν και περισσότερα αυτά σαν δείγματα "ποιοτικής" παρουσί-

ας. - Τώρα η δική μου γνώμη και τοποθέτηση. Σε κατ' ιδίαν τηλεφωνική συνομιλία με τον κ. Γιάννη Δραμιτινό (υπεύθυνο έκδοσης), ενώ εγώ είχα ζητήσει να μιλήσω στον ιδιοκτήτη κ. Σπύρο Χαραλαμπί-πουλο, ο αγαπητός κ. Δραμιτινός με όντως ευγενικότατο τρόπο, προσπάθησε να δικαιολογηθεί, με το σκεπτικό ότι στη σημερινή, μοντέρνα εποχή, τέτοιες βρισιές, χυδαιότητες, αισχρολογίες κλπ είναι στην

ημερσία διάταξη.

Σέβομαι την άποψη του κ. Δραμιτινού. Δεν είμαι συντηρητικός, πουριτανός, αλλά δεν θα ήθελα να πάρω τέτοια εφημερίδα στο σπίτι μου να την διαβάσουν η σύζυγός μου και τα παιδιά μου. Λέμε στα παιδιά να μάθουν απαισίτως ελληνικά, ήτοι να ομιλούν, να γράφουν και να διαβάζουν. Αυτά είναι τα δείγματα γραφής από παραδοσιακή, παροικιακή εφημερίδα; Εισηγούμαι να την μετονομάσετε σε "Greek Playboy" και στην πρώτη σελίδα με μεγάλα γράμματα να τονίζετε, «Ακατάλληλο δι ανηλίκους περιεχόμενο». Προσωπικά ντράπηκα που κρατούσα την εφημερίδα σας, διαβάζοντας την σε δημόσια θέα στο εμπορικό κέντρο του Ήστλεπκς.

Γι αυτό πριν πάω στο σπίτι μου, όπου μένω με τη σύζυγό μου την κόρη μας, τον γαμπρό μας και δύο έφηβες εγγονές, την πέταξα σε κάλαθο ακρήστων, ακριβώς για μην διαβάσουν τις βωμολοχίες στη σελίδα 30.

- Όπως μου τόνισε και ο κ. Δραμιτινός, δημοκρατία έχουμε κι ο καθένας μπορεί να εκφραστεί όπως γουστάρει.

Συμφωνώ απολύτως! Με το ίδιο σκεπτικό όσοι αναγνώστες (όπως κι εγώ) δεν γουστάρουν να βλέπουν τέτοιες βωμολοχίες στην εφημερίδα «Κόσμος», απλά θα πάψουμε ν' αγοράζουμε την εφημερίδα σας (μετά λύπης μου το λέω αυτό) και να ψάξουμε γι άλλα εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης. Εκτός βέβαια κι εάν ο ιδιοκτήτης, ο αρχισυντάκτης κι ο υπεύθυνος έκδοσης φιλοτιμηθούν να δημοσιεύσουν σχετικές απολογίες για τον ξεπεσμό της εφημερίδας «Κόσμος» σ' επίπεδο κατώτερο του πεζοδρομίου (κατά την ταπεινή μου γνώμη).

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία και συγνώμη εάν σας πίκρανα λιγάκι, αλλά απλώς εξέφρασα ευθαρσώς την προσωπική μου γνώμη και την ανησυχία μου για τέτοια δημοσιεύματα.

Νεοκλής Αγαθοκλέους
Ήστλεπκς, Σύνδευ

Απάντηση στον κ. Νεοκλή Αγαθοκλέους

Με αφορμή το δημοσίευμα του κ. Νεοκλή Αγαθοκλέους, ο οποίος σχολιάζει το άρθρο του κ. Δημήτρη Συμεωνίδη για τον Νίκο Γκάτσο, στο φύλλο της Παρασκευής 5 Ιανουαρίου ενεστώτος έτους της εφημερίδας Ο ΚΟΣΜΟΣ, θέλω να αναφέρω τις σκέψεις που μου γεννήθηκαν. Ο Ν.Γκάτσος και το έργο του, το οποίον ονομαστικά αναφέρεται από τον κ. Δ. Συμεωνίδη, έχει την αναγνώριση και την αποδοχή που τού αναλογεί. Στο έργο του Ν. Γκάτσου συγκαταλέγονται και τα στιχουργήματα που συμπεριέλαβε ο κ. Δ. Συμεωνίδης στο δημοσίευσμά του για τα υβριστικά ασμάτια γενικά μέσα στα οποία αναφέρονται και αυτά τα οποία γράφτηκαν αδιαμφισβήτητα από τον Ν Γκάτσο.

Επομένως δεν υπάρχει ζήτημα γνησιότητας και αποτελούν μίαν άλλη στιχουργική μορφή του έργου του Ν. Γκάτσου λιγότερο ή περισσότερο γνωστή. Όταν πρόκειται για την αλήθεια λόγων, έργων, καταστάσεων ή πνευματικής δημιουργίας οιαδήποτε, δεχόμαστε την αλήθεια αυτήν και μπορούμε να την κρίνουμε ανάλογα, ακόμη και όταν δεν συνάδει με την εικόνα που έχουμε σχηματίσει για καταστάσεις ή πρόσωπα.

Μία τέτοια αλήθεια αποτελούν τα βωμολοχικά στιχουργήματα και του Ν. Γκάτσου στο δημοσί-

ευμα στο οποίο και αναφέρομαι. Όποιος θίγεται από το λεξιλόγιο των στίχων του Ν. Γκάτσου τότε αυθωρεί καταδικάζει του στίχους αυτούς και τις απαξιωτικές, ασεβείς για την ιερότητα της πατρίδας μας εκφράσεις. Αδιαμαρτύρητα ακούγονται τέτοια άσματα--απευθυνόμενα άραγε σε ποιους--με την μόνη ευαισθησία! να αποσιωπάται η χυδαία και υβριστική λέξη ή έκφραση. Δεν σατιρίζονται κατ' ουδένα τρόπο τα ιερά και τα όσια, όταν ο καθένας μας έχει μερίδιο ευθύνης για την ανοχή πολλών ανθελληνικών καταστάσεων και αποφάσεων που πλήττουν τον Ελληνισμό και τώρα και παλαιότερα. Δεν αφορά μόνον στην πολιτεία, στις αστοχίες των πολιτικών και στις προδοτικές πράξεις των ιθυνόντων όσα βιώνουμε αυτήν την τελευταία δεκαετία αλλά άπτεται κατ' ολοκληρίαν των ευθυνών όλων των πολιτών σε όλα τα επίπεδα από τον "ωχαδελφισμό" πολλών μέχρι τα σατιρικά

στην τηλεόραση ασμάτια σκοπίμως και τεχνηέντως να υποβιβάζουν την Ελλάδα, ενώ από τα ίδια μέσα ενημέρωσης παρουσιάζονται εκπομπές πολύ αξιόλογες ιστορίας, τέχνης, πολιτισμού και εξαίρεται ο παραδοσιακός λαϊκός πολιτισμός μαζί με τα πατροπαράδοτα ήθη και τα έθιμά μας. Αυτή η διγλωσσία χαλαρώνει την εθνική συνεί-

δηση των νέων και να διερωτηθεί ο καθένας μας που αποσκοπεί. Κρίνω την χυδαιολογία στα στιχουργήματα αυτά του Ν. Γκάτσου επεικώς απαράδεκτη και σε πλήρη αντίθεση με το σύνολο του έργου του. Αλλά, αφού τα έγραψε χρησιμοποιώντας χωρίς αιδώ αυτούς τους χαρακτηρισμούς για την Ελλάδα, ούτε την ποιητική του εικόνα απέβλεπε να αμαυρώσει ούτε να μείνουν εν κρυπτώ ανέμενε.

Αντίθετα ο Σεφέρης με το γνωστό "Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει" ανεβάζει την Ελλάδα στο υψηλότερο βάθρο των αξιών που δικαιωματικά ανήκει και ανοίγει το ζήτημα του προβληματισμού για την ευθύνη όλων και των πολιτών και της πολιτείας στην υποβάθμιση της πατρίδας μας σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μάς πληγώνει αντί εμείς να την θεραπεύουμε από όλα τα δεινά και τους κλυδωνισμούς παλιούς και νέους.

Χρύσα Ήρα Κοντορούση
Καθηγήτρια Φιλολογίας
e-mail: chrysakontoroussi@gmail.com
Αθήνα 7/2/2021